

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (UE) NR. 331/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 martie 2014****privind instituirea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles 2020”) și de abrogare a Deciziilor 2001/923/CE, 2001/924/CE, 2006/75/CE, 2006/76/CE, 2006/849/CE și 2006/850/CE ale Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea și statele membre și-au stabilit ca obiectiv definirea măsurilor necesare pentru utilizarea monedei euro ca monedă unică. Aceste măsuri includ protejarea monedei euro împotriva falsificării și a fraudelor asociate, facilitând astfel eficacitatea economiei Uniunii și asigurând sustenabilitatea finanțelor publice.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului ⁽³⁾ prevede schimburi de informații, cooperare și asistență reciprocă, stabilind, astfel, un cadru armonizat pentru protecția monedei euro. Efectele regulamentului respectiv au fost extinse prin Regulamentul (CE) nr. 1339/2001 al Consiliului ⁽⁴⁾ la acele state membre care nu au adoptat moneda euro ca monedă unică, astfel încât să se asigure un nivel echivalent de protecție a monedei euro pe întregul teritoriu al Uniunii.
- (3) Acțiunile având drept scop promovarea schimburilor de informații și de personal, asistența tehnică și științifică și formarea profesională specializată contribuie semnificativ la protejarea monedei unice a Uniunii împotriva falsificării și a fraudelor asociate și, prin urmare, la atingerea unui nivel ridicat și echivalent de protecție pe întregul teritoriu al Uniunii, demonstrând, totodată, capacitatea Uniunii de a aborda cazurile grave de criminalitate organizată.
- (4) Programul pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (denumit în continuare „programul Pericles”) contribuie la sensibilizarea cetățenilor Uniunii, la îmbunătățirea protecției monedei euro, în special printr-o diseminare constantă a rezultatelor acțiunilor susținute prin acest program.

⁽¹⁾ JO C 137, 12.5.2012, p. 7.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 decembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 11 martie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării (JO L 181, 4.7.2001, p. 6).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1339/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 privind extinderea efectelor Regulamentului (CE) nr. 1338/2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării la statele membre care nu au adoptat euro ca monedă unică (JO L 181, 4.7.2001, p. 11).

- (5) Sprijinul anterior acordat pentru aceste acțiuni, prin Deciziile 2001/923/CE ⁽¹⁾ și 2001/924/CE ⁽²⁾ ale Consiliului, care au fost modificate și extinse ulterior prin Deciziile 2006/75/CE ⁽³⁾, 2006/76/CE ⁽⁴⁾, 2006/849/CE ⁽⁵⁾ și 2006/850/CE ⁽⁶⁾ ale Consiliului, a făcut posibilă intensificarea acțiunilor Uniunii și statelor membre în domeniul protecției monedei euro împotriva falsificării. Obiectivele programului „Pericles” atât pentru perioada 2002-2006, cât și pentru perioada 2007-2013, au fost îndeplinite cu succes.
- (6) În evaluarea impactului realizată în 2011, în care se evalua oportunitatea continuării programului Pericles, Comisia a ajuns la concluzia că programul Pericles ar trebui reînnoit, îmbunătățind obiectivele și metodologia acestuia.
- (7) Recomandarea conținută în evaluarea impactului a fost aceea că acțiunile ar trebui continuate și dezvoltate la nivelul Uniunii și statelor membre în domeniul protecției monedei euro împotriva falsificării, ținând seama și de noile provocări într-un context de austeritate bugetară. În cadrul noului program, programul Pericles 2020, propunerile prezentate de statele membre participante pot include participanți din țări terțe, în cazul în care participarea acestora este importantă pentru protecția monedei euro.
- (8) Ar trebui să se asigure că programul Pericles 2020 este în concordanță și complementar cu alte programe și acțiuni relevante. Prin urmare, Comisia ar trebui să desfășoare toate consultările necesare cu privire la evaluarea nevoilor de protecție a monedei euro cu principalele părți implicate (în special autoritățile naționale competente desemnate de statele membre, Banca Centrală Europeană și Europol) în cadrul comitetului menționat în Regulamentul (CE) nr. 1338/2001, în special în ceea ce privește schimburile, asistența și formarea profesională, în scopul aplicării programului Pericles 2020.
- (9) Programul Pericles 2020 ar trebui pus în aplicare în deplină conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾. În conformitate cu regulamentul respectiv, granturile nu pot avea ca unic obiectiv achiziționarea de echipamente. Granturile au ca scop sprijinirea financiară a unei acțiuni destinate să contribuie la realizarea unui obiectiv de politică a Uniunii.
- (10) Importanța monedei euro ca monedă mondială impune un nivel adecvat de protecție la nivel internațional, care poate fi realizată prin punerea la dispoziție a fondurilor pentru achiziționarea de echipamente care să fie folosite de agențiile din țări terțe în activitatea de investigare a falsificării monedei euro.
- (11) Evaluarea programului Pericles desfășurată cu părțile interesate dovedește valoarea adăugată a acestui program în ceea ce privește nivelul ridicat de cooperare între statele membre și țările terțe, precum și complementaritatea cu acțiunile întreprinse la nivel național, având drept rezultat creșterea eficacității. Se preconizează că, prin continuarea programului Pericles la nivelul Uniunii, se va aduce o contribuție substanțială la menținerea și îmbunătățirea în continuare a nivelului ridicat de protecție a monedei euro asociat intensificării cooperării, schimburilor și asistenței transfrontaliere. Totodată, vor fi realizate economii globale din acțiunile și achizițiile publice organizate în mod colectiv, față de potențialele inițiative naționale individuale.
- (12) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar de evaluare independent privind punerea în aplicare a programului Pericles 2020 și un raport final de evaluare privind realizarea obiectivelor acestuia.

⁽¹⁾ Decizia 2001/923/CE a Consiliului din 17 decembrie 2001 privind înființarea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”) (JO L 339, 21.12.2001, p. 50).

⁽²⁾ Decizia 2001/924/CE a Consiliului din 17 decembrie 2001 de extindere a efectelor deciziei de instituire a unui program de schimb, asistență și formare în vederea protejării monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles”) asupra statelor membre care nu au adoptat euro ca monedă unică (JO L 339, 21.12.2001, p. 55).

⁽³⁾ Decizia 2006/75/CE a Consiliului din 30 ianuarie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE privind crearea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”) (JO L 36, 8.2.2006, p. 40).

⁽⁴⁾ Decizia 2006/76/CE a Consiliului din 30 ianuarie 2006 de extindere la statele membre neparticipante a aplicării Deciziei 2006/75/CE de modificare și extindere a Deciziei 2001/923/CE privind instituirea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles”) (JO L 36, 8.2.2006, p. 42).

⁽⁵⁾ Decizia 2006/849/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE privind crearea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”) (JO L 330, 28.11.2006, p. 28).

⁽⁶⁾ Decizia 2006/850/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de extindere la statele membre neparticipante a aplicării Deciziei 2006/849/CE de modificare și de extindere a Deciziei 2001/923/CE privind înființarea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”) (JO L 330, 28.11.2006, p. 30).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (13) Prezentul regulament respectă principiile valorii adăugate și proporționalității. Programul Pericles 2020 ar trebui să faciliteze cooperarea între statele membre și între Comisie și statele membre pentru protecția monedei euro împotriva falsificării, fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre și prin utilizarea resurselor într-un mod mai eficient decât la nivel național. Acțiunea la nivelul Uniunii este necesară și justificată deoarece ajută în mod evident statele membre în ceea ce privește protecția colectivă a monedei euro și încurajează utilizarea structurilor comune ale Uniunii pentru intensificarea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile competente.
- (14) Programul Pericles 2020 ar trebui să se desfășoare pe parcursul unei perioade de șapte ani în vederea alinierii duratei acestuia la cea a cadrului financiar multianual prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (15) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a programului Pericles 2020, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Comisia ar trebui să adopte programe anuale de lucru care să stabilească prioritățile, defalcarea bugetului și criteriile de evaluare a granturilor acordate pentru acțiuni. Comisia ar trebui să poarte discuții cu statele membre privind aplicarea prezentului regulament în cadrul comitetului menționat în Regulamentul (CE) nr. 1338/2001. Cazurile excepționale și motivate corespunzător în care este necesară o majorare a cofinanțării pentru a acorda statelor membre o flexibilitate economică mai mare, permițându-le astfel să realizeze și să finalizeze proiecte de protecție și salvagardare a monedei euro într-un mod satisfăcător, ar trebui să facă parte din programele anuale de lucru.
- (16) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar pentru întreaga durată a programului Pericles 2020 care constituie principala valoare de referință pentru Parlamentul European și Consiliu în cadrul procedurii bugetare anuale, în înțelesul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în domeniul bugetar și buna gestiune financiară ⁽²⁾.
- (17) În vederea oferirii de flexibilitate în alocarea fondurilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea alocării orientative a fondurilor respective. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (18) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui protejate prin măsuri proporționale de-a lungul întregului ciclu de cheltuire a fondurilor, inclusiv prin prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, prin recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare.
- (19) Deciziile 2001/923/CE, 2001/924/CE, 2006/75/CE, 2006/76/CE, 2006/849/CE și 2006/850/CE ar trebui abrogate. Ar trebui prevăzute măsuri de tranziție în vederea îndeplinirii obligațiilor legate de acțiunile vizate de deciziile respective.
- (20) Este oportun să se asigure o tranziție fără întrerupere între programul Pericles și programul Pericles 2020 și este necesară alinierea duratei programului Pericles 2020 la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013. Prin urmare, programul Pericles 2020 ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Programul multianual de acțiune de promovare a acțiunilor de protecție și salvagardare a monedei euro împotriva falsificării și a fraudelor asociate „Pericles 2020” (denumit în continuare „programul”) este instituit pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

*Articolul 2***Valoarea adăugată**

Programul încurajează activ și implică o intensificare a cooperării transnaționale pentru protecția monedei euro în interiorul și în afara Uniunii și cu partenerii comerciali ai Uniunii, acordând atenție și statelor membre sau țărilor terțe cu cele mai ridicate rate de falsificare a monedei euro, astfel cum se indică în rapoartele relevante elaborate de autoritățile competente. Această cooperare contribuie la creșterea eficacității protecției monedei euro prin schimbul de bune practici, standarde comune și formare profesională specializată în comun.

*Articolul 3***Obiectivul general**

Obiectivul general al programului îl reprezintă prevenirea și combaterea falsificării și fraudelor asociate, crescând, astfel, competitivitatea economiei Uniunii și asigurând sustenabilitatea finanțelor publice.

*Articolul 4***Obiectivul specific**

Obiectivul specific al programului îl reprezintă protecția bancnotelor și a monedelor euro împotriva falsificării și fraudelor asociate prin sprijinirea și completarea măsurilor întreprinse de statele membre și prin acordarea de asistență autorităților competente naționale și ale Uniunii în eforturile lor de a stabili o cooperare strânsă și periodică între ele și cu Comisia și un schimb de bune practici, incluzând, după caz, țările terțe și organizațiile internaționale.

Acest obiectiv se măsoară, printre altele, prin eficacitatea acțiunii autorităților financiare, tehnice, de aplicare a legii și judiciare, măsurat prin numărul de contrafaceri depistate, de ateliere ilegale desființate, de persoane arestate și de sancțiuni aplicate.

*Articolul 5***Organismele eligibile pentru finanțare**

Organismele eligibile pentru finanțare în cadrul programului sunt autoritățile naționale competente astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1338/2001.

*Articolul 6***Participarea la program**

- (1) Țările participante sunt statele membre care au adoptat moneda euro ca monedă unică.
- (2) Propunerile prezentate de statele membre menționate la alineatul (1) pot include participanți din țări terțe, în cazul în care acest aspect este important pentru îndeplinirea obiectivelor generale și specifice prevăzute la articolele 3 și, respectiv, 4.

*Articolul 7***Grupuri țintă și acțiuni comune**

- (1) Programul vizează participarea următoarelor grupuri:
 - (a) personalul agențiilor angajate în detectarea și combaterea falsificării, în special forțele de poliție și administrațiile financiare, în funcție de atribuțiile specifice ale acestora la nivel național;
 - (b) personalul serviciilor de informații;
 - (c) reprezentanți ai băncilor centrale naționale, ai monetărilor, ai băncilor comerciale și ai altor intermediari financiari, în special în ceea ce privește obligațiile instituțiilor financiare;
 - (d) magistrați, avocați specializați și membri ai sistemului judiciar din acest domeniu;
 - (e) orice alt grup de specialiști vizat, cum ar fi camerele de comerț și industrie sau alte structuri comparabile, capabile să asigure accesul la întreprinderi mici și mijlocii, comercianți cu amănuntul și societățile de transport de numerar.

(2) Activitățile din cadrul programului pot fi organizate în comun de către Comisie și alți parteneri care dețin expertiză relevantă, cum ar fi:

- (a) băncile centrale naționale și Banca Centrală Europeană (BCE);
- (b) Centrele de analiză naționale (CAN) și Centrele naționale de analiză monetară (CNAM);
- (c) Centrul Tehnic și Științific European (CTSE) și monetăriile;
- (d) Europol, Eurojust și Interpol;
- (e) birourile centrale naționale de combatere a falsificării, prevăzute în articolul 12 din Convenția internațională privind stoparea falsificării de monedă, semnată la Geneva la 20 aprilie 1929 ⁽¹⁾, precum și alte agenții specializate în prevenirea, detectarea și eliminarea falsificării banilor;
- (f) organisme specializate implicate în domeniul tehnologiilor de duplicare și certificare, tipografii și ateliere de gravură;
- (g) organisme, altele decât cele menționate la literele (a)-(f), care oferă expertiză specifică, inclusiv, dacă este cazul, organisme din țări terțe și, în special, din state aderente și țări candidate; și
- (h) entități private care au elaborat și dovedit cunoștințe tehnice și echipe specializate în detectarea bancnotelor și a monedelor false.

Articolul 8

Acțiuni eligibile

(1) Programul ține seama de aspectele transnaționale și multidisciplinare ale luptei împotriva falsificării și promovează cele mai bune practici adaptate la caracteristicile naționale ale fiecărui stat membru.

(2) Programul furnizează sprijin financiar pentru următoarele acțiuni, în condițiile prevăzute în programele anuale de lucru menționate la articolul 11:

(a) schimbul și diseminarea de informații, în special prin organizarea de ateliere, reuniuni și seminarii, inclusiv a unor sesiuni de formare, plasamente punctuale și schimburi de personal între autoritățile naționale competente și alte acțiuni similare. Schimbul de informații este, printre altele, orientat către:

- metodologiile pentru monitorizarea și analiza impactului economic și financiar al falsificării;
- operarea bazelor de date și a sistemelor de avertizare timpurie;
- utilizarea dispozitivelor de detectare asistate de calculator;
- metodele de anchetă și investigare;
- asistența științifică, în special baze de date științifice și supraveghere tehnologică/monitorizare a noilor evoluții;
- protecția monedei euro în afara Uniunii;
- acțiuni de cercetare;
- furnizarea de expertiză operațională specializată;

(b) asistența tehnică, științifică și operațională considerată necesară pentru program, inclusiv, în special:

- orice măsură adecvată de constituire a resurselor de formare la nivelul Uniunii, precum o culegere de legislație a Uniunii, buletine de informare, manuale cu instrucțiuni practice, glosare și lexicoane, baze de date, în special în domeniul asistenței științifice și a supravegherii tehnologice sau a aplicațiilor de asistență informatică, cum ar fi programele informatice;
- studii relevante cu caracter multidisciplinar și transnațional;
- dezvoltarea de instrumente și metode de asistență tehnică pentru a facilita desfășurarea acțiunilor de detectare la nivelul Uniunii;
- sprijin financiar pentru cooperare în operațiuni în care sunt implicate cel puțin două state, atunci când acest sprijin nu este disponibil din partea altor programe ale instituțiilor și organismelor europene;

⁽¹⁾ Tratatul Ligii Națiunilor, Seria nr. 2623 (1931), p. 372.

- (c) granturile pentru finanțarea achiziționării de echipamente care urmează a fi utilizate de către autoritățile specializate în combaterea falsificării pentru protecția monedei euro împotriva falsificării, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3).

CAPITOLUL II

CADRUL FINANCIAR

Articolul 9

Pachetul financiar

- (1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020 se stabilește la 7 344 000 EUR (la prețurile curente).

- (2) În cadrul pachetului financiar destinat programului, sumele se alocă acțiunilor eligibile enumerate la articolul 8 alineatul (2), în conformitate cu alocarea orientativă a fondurilor prevăzută în anexă.

Comisia nu se abate de la această alocare orientativă a fondurilor cu mai mult de 10 %. Dacă se dovedește a fi necesar să se depășească această limită, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14 pentru a modifica alocarea orientativă a fondurilor prevăzută în anexă.

- (3) Creditele anuale sunt autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în limitele cadrului financiar multianual.

Articolul 10

Tipuri de asistență financiară și de cofinanțare

- (1) Comisia pune în aplicare programul în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

- (2) Sprijinul financiar acordat în cadrul programului pentru acțiuni eligibile enumerate la articolul 8 alineatul (2) iau forma unor:

(a) granturi; sau

(b) achiziții publice.

- (3) Achiziționarea de echipamente nu trebuie să constituie singura componentă a grantului.

- (4) Rata de cofinanțare pentru granturile acordate în cadrul programului nu depășește 75 % din costurile eligibile. În cazuri excepționale și motivate corespunzător, definite în programele anuale de lucru menționate la articolul 11, rata de cofinanțare nu depășește 90 % din costurile eligibile.

- (5) Atunci când acțiunile eligibile enumerate la articolul 8 alineatul (2) sunt organizate în comun de Comisie și BCE, Eurojust, Europol sau Interpol, cheltuielile ocazionate se împart între acestea. În orice caz, fiecare dintre acestea suportă cheltuielile de deplasare și cazare ale propriilor vorbitori invitați.

Articolul 11

Programele anuale de lucru

Pentru punerea în aplicare a programului, Comisia adoptă programe anuale de lucru.

Fiecare program anual de lucru pune în aplicare obiectivele generale și specifice prevăzute la articolele 3 și, respectiv, 4, stabilind următoarele:

- (a) acțiunile care urmează să fie întreprinse, în conformitate cu obiectivele generale și specifice respective, inclusiv alocarea orientativă a fondurilor și metoda de punere în aplicare;

- (b) pentru granturi: criteriile esențiale de selecție și rata maximă posibilă de cofinanțare.

Fondurile alocate pentru acțiunile de comunicare din cadrul programului contribuie, de asemenea, la includerea comunicării instituționale a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale prevăzute la articolul 3.

Articolul 12

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsuri adecvate în vederea asigurării faptului că, atunci când acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace, iar în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a audita, pe baza documentelor și la fața locului, în cazul tuturor beneficiarilor, contractanților și subcontractanților care au primit fonduri europene în cadrul programului.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾, pentru a stabili dacă au avut loc fraude, cazuri de corupție sau activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau un contract finanțat în temeiul programului.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, precum și contractele, acordurile de granturi și deciziile de acordare de granturi rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament conțin dispoziții care autorizează în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor lor.

CAPITOLUL III

MONITORIZARE, EVALUARE ȘI DELEGAREA DE COMPETENȚE

Articolul 13

Monitorizare și evaluare

(1) Programul este pus în aplicare de Comisie în cooperare cu statele membre, prin consultări regulate în diferite stadii ale punerii în aplicare a programului, în cadrul comitetului menționat în Regulamentul (CE) nr. 1338/2001, ținând seama de măsurile relevante adoptate de alte entități competente, în special BCE și Europol.

(2) Comisia urmărește să asigure coerența și complementaritatea între acest program și alte programe și acțiuni relevante la nivelul Uniunii.

(3) Comisia furnizează anual Parlamentului European și Consiliului informații cu privire la rezultatele programului. Sunt incluse informații privind coerența și complementaritatea cu alte programe și acțiuni relevante la nivelul Uniunii. Comisia diseminează permanent rezultatele acțiunilor sprijinite în cadrul programului. Toate țările participante și toți ceilalți beneficiari furnizează Comisiei toate datele și informațiile necesare pentru a permite monitorizarea și evaluarea programului.

(4) Comisia efectuează o evaluare a programului. Până cel târziu la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă un raport intermediar de evaluare independent privind realizarea obiectivelor tuturor măsurilor (la nivel de rezultate și impacturi), utilizarea eficientă și rentabilă a resurselor și valoarea sa adăugată pentru Uniune. Raportul de evaluare se pregătește în vederea furnizării informațiilor necesare pentru luarea unei decizii privind reînnoirea, modificarea sau suspendarea măsurilor. Evaluarea abordează, în plus, posibilitatea simplificării, coerența internă și externă, menținerea relevanței tuturor obiectivelor, precum și contribuția măsurilor la prioritățile Uniunii de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Aceasta va ține seama de rezultatele evaluării privind impactul pe termen lung al măsurilor anterioare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(5) Impactul pe termen mai lung și sustenabilitatea efectelor programului sunt, de asemenea, evaluate în vederea furnizării informațiilor necesare pentru luarea unei decizii privind o posibilă reînnoire, modificare sau suspendare a oricărui program ulterior.

(6) În plus, până la 31 decembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport final de evaluare privind îndeplinirea obiectivelor programului.

Articolul 14

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 9 este conferită Comisiei de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Abrogare

Deciziile 2001/923/CE, 2001/924/CE, 2006/75/CE, 2006/76/CE, 2006/849/CE și 2006/850/CE se abrogă.

Cu toate acestea, obligațiile financiare legate de acțiunile urmărite în cadrul respectivelor decizii sunt în continuare reglementate de acele decizii până la îndeplinirea acelor obligații.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXĂ

Alocarea orientativă a fondurilor pentru acțiunile eligibile enumerate la articolul 8 alineatul (2)

În cadrul pachetului financiar destinat programului astfel cum este stabilit la articolul 9, minimum 90 % din buget se alocă următoarelor acțiuni eligibile enumerate la articolul 8 alineatul (2):

- schimbul și diseminarea de informații;
- asistența tehnică, științifică și operațională;
- granturile pentru finanțarea achiziționării de echipamente care urmează a fi utilizate de către autoritățile specializate în combaterea falsificării.
